

TONEELGROEP
MAASTRICHT

EMMA

Terugblik
DAT HEBBEN WE TOCH
MAAR SAMEN GEDAAN!

VOORWOORD

Een sociaal drama, een sociale klucht, muziektheater, streektheater, locatietheater, politiek theater! De voorstelling *Emma* van Toneelgroep Maastricht is niet in een hokje te stoppen. Ja toch in een, in dat van de succesvoorstellingen van Toneelgroep Maastricht. *Emma* werd een publiekstrekker. Tien keer uitverkocht huis! De meeste voorstellingen lang van tevoren. Liefst 3500 bezoekers vonden tijdens Cultura Nova 2018 de weg naar een van de voorstellingen in een fabriekshal van Emma Safety Shoes in Treebeek (Brunssum). Op de vloer waar tot voor kort veiligheidsschoenen werden geproduceerd, vertelde *Emma* het verhaal van de fabriek en vooral van de werkers, de trots en het verdriet van de mannen en de vrouwen van deze fabriek met een sociaal gezicht. Een verhaal met een lach en een traan dat zich afspeelt in een regio met een lach en een traan. Toneelgroep Maastricht kijkt met veel plezier terug op de weken in dat fabrieksgebouw waar technici, theatermakers en acteurs gastvrij werden ontvangen en waar zij samen met enthousiaste medewerkers, muzikanten en danseressen bouwden aan een voorstelling en waar allen samen *Emma* uiteindelijk ook uitvoerden. Het publiek op de langgerekte tribune beloonde ons met staande ovaties. De recensenten waren enthousiast. Terugblikkend peilden wij nog vier meningen: de medewerkster uit de fabriek die meespeelde, de wethouder die voorheen in de sociale werkvoorziening werkzaam was, de burgemeester van Brunssum en de theatermaker met ervaring met streekgebonden theater.

EMMA MEDEWERKSTER HELMA HEYDEN

‘Had nog wel wat langer mogen duren’

‘Moele, moele, moele. Ik ben zo verschrikkelijk kwaad. Moele en moele maar niet luisteren.’ Met deze woorden heeft Helma Heynen uit Brunssum voor eens en voor altijd naam gemaakt in de Limburgse toneelwereld. Het zijn haar woorden, opgetekend door tekstschrijver Mienieke Bakker en uitgesproken door Susan Seegers in de voorstelling.

En ondertussen speelde de echte Helma gewoon mee. Ze speelde zichzelf en ze zong in het Emma-koor. “Waanzinnig hoe Suus mij speelde. Echt geweldig. Ook die tekst van mijn vader. Precies zoals hij het tegen mij zei: ‘Watte? Niet werreke, doa kumpst dich nog wel hinger.’”

VERRASSING

Mienieke Bakker schreef de Helma-tekst en had daarvoor uitvoerig met de medewerkster van Emma Safety Shoes gesproken. “Tijdens die gesprekken had ik er geen idee van hoe dat het er uiteindelijk kwam uit te zien. Ik wist van Mienieke dat het toneelstuk een dag in de schoenmakerij wilde uitbeelden. Maar dat daar een Helma uit zou komen zoals ze ook echt is, was voor mij een enorme verrassing. Mensen uit de fabriek en anderen die mij kennen en die de voorstelling zagen zeiden ook: ‘Het was jij die daar stond!’”

Helma kende het uiteindelijke verhaal niet, toen zij naar de eerste repetitie kwam. “Ik begon iets later dan de meeste anderen, omdat ik nog op vakantie was.” Het beviel haar meteen. Ook haar eigen rol. “We werden heel goed begeleid door de mensen van Toneelgroep Maastricht. We gingen echt hand in hand met de beroepsacteurs. Toppie samenwerking was het, een familie. Ik vond wel dat de repetities wat lang duurden. Twee uur per avond. Na anderhalf uur word ik onrustig. Ook van al die veranderingen in het stuk. Altijd werd er van alles gewijzigd. Wat dat betreft leek het toneel heel erg op de fabriek zelf. Hier verandert ook altijd van alles.”

KAKVOLK

Ook voor de onderlinge band tussen medewerkers van de schoenenfabriek was de voorstelling goed, vindt Helma Heynen. “We zijn iets dichterbij elkaar komen te staan. Met name ook de nieuwe mensen die aan de voorstelling meewerkten. Die zijn daardoor iets meer betrokken geraakt bij Emma. En natuurlijk was het geweldig dat ook mensen van kantoor meededen. De mensen van kantoor waren voor ons in de fabriek eerst kakvolk. Nu waren we één. Ik vond het ook top dat Tom (directeur Tom Hermans, wb) meespeelde. Hij was een van ons, een gelijke. Niet meer, niet minder. Dat vond ik mooi.”

Is dat toneelgevoel nu weg en is die totaal andere wereld slechts een mooie herinnering of is Helma nog steeds een beetje de actrice? “Voor mij is dat gevoel niet meer weggegaan. Het had van mij ook allemaal langer mogen duren. Zeker een week. We hoefden na een voorstelling ook niet te gaan werken. Repeteren en optreden werden als werk gezien.”

Benieuwd of Helma door Emma een lokale beroemdheid is geworden. “Nee, dat nou ook weer niet, maar ik werd er wel soms op straat over aangesproken als ik met mijn hondjes ging wandelen. En alleen maar positief. Ook van buurtbewoners in Treebeek hoorde ik dat ze het geweldig vonden. En dat ze het jammer vinden dat de Emmafabriek weg is uit de buurt. Want alles zit nu in Kerkrade. Veel van ons hadden grote moeite met die verhuizing. Huilden zelfs toen we weg moesten. Maar dankzij deze toneelvoorstelling hebben we een mooie laatste herinnering aan onze fabriek in Treebeek.”

WETHOUDER ADRIANE KEULEN

‘Totaaltheater op perfecte locatie’

“Zó herkenbaar.” Dat was wat Adriane Keulen uit Hoensbroek dacht toen zij de voorstelling *Emma* in Treebeek bezocht.

Adriane Keulen is wethouder in de gemeente Heerlen, onder meer verantwoordelijk voor buurtgericht werken en ouderenbeleid. Treebeek hoort bij Brunssum, dus in Treebeek kan Adriane niet buurtgericht werken.

Maar in een vorig leven werkte de huidige Heerlense wethouder als manager re-integratie bij Licom, de voormalige sociale werkvoorziening in Parkstad. Daartoe behoorde indertijd ook schoenenfabriek Emma. Vandaar die herkenning tijdens het zien van *Emma*.

Niet alleen bij haar overigens. “Op de tribune zaten nog enkele oud-collega’s uit mijn Licom-tijd. En onze conclusie na afloop was: ‘Wat mochten wij daar mooi werk doen.’ De sociale werkvoorziening had een belangrijke taak in de aanpak van en aandacht voor mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking en ik vind het een gemis dat die SW niet meer bestaat. Echt een fout besluit van de politiek om daarmee te stoppen. Dat is mijn mening.”

DYNAMIEK

Adriane Keulen zegt dat zij onder de indruk was van de voorstelling. “Het was totaaltheater, met toneel, met zang, met muziek en met dans. Ik vond de combinatie professionals en amateurs geweldig, maar ook de mix van heden en nostalgie,

zoals de lijn naar het mijnverleden en naar de voetballerij. De meeste dynamiek kwam echter doordat *Emma* niet in een theater werd gespeeld, maar in de fabriek zelf. Compleet met machines die nog werkten en een after party in een van de loodsen”, vertelt zij.

De voormalige manager re-integratie herkende veel van haar vroegere werk. De mensen die in de sociale werkvoorziening werken zijn ongekunsteld, zegt ze. “Die zeggen wat ze denken. Het werk is heel belangrijk voor ze. Dat mag je ze niet afpakken. Dat zat ook in deze voorstelling. Zoals Suus Seegers het rauwe en gelijktijdig het kleine gevoelige hartje van Helma speelde, geweldig. *Emma* liet heel goed zien dat deze mensen misschien anders zijn, maar dat ze niet minder zijn. Integendeel, ze zijn belangrijk.”

DANSGROEP

Helemaal onder de indruk was de Heerlense wethouder van dansgroep KV De Waggelerre uit Voeren. “Ze deden het geweldig, zonder dat het gelikt werd. Het waren gewone meisjes met een jongen. Dun en iets dikker, groot en klein. Iedereen deed zijn best. Gewoon puur, echte mensen.”

Als het aan Adriane Keulen ligt gaat Toneelgroep Maastricht in de toekomst meer voorstellingen in de regio op locatie maken. “Op locatie krijg je de juiste sfeer. Die kun je niet krijgen in een theater. Zo kan het gezelschap mensen kennis laten maken met culturen die we niet zo goed kennen. Denk aan een verzorgingshuis of een asielzoekerscentrum. Met dit soort theater kun je mensen meer gevoel geven voor zaken waar heel veel mensen vaak snel over oordelen.”

BURGEMEESTER GERD LEERS

‘Emma maakte mij trots’

Bij het zien van *Emma* had burgemeester Gerd Leers van Brunssum hetzelfde gevoel als eerder bij het zien van de documentaire *Nao't Zuuje*, waarin BNNVARA-presentator Lex Uiting werd gevolgd toen hij in Venlo uitgeroepen werd tot prins carnaval.

“Het maakte mij trots. Ik was echt trots op *Emma*, zoals ik ook trots was op *Nao't Zuuje*. Een documentaire en een toneelvoorstelling die mij uit het hart gegrepen zijn als het over Limburg gaat”, zegt Gerd Leers.

KIPPENVEL

De burgemeester van Brunssum en dus ook van Treebeek, waar schoenenfabriek Emma Safety Shoes ligt of beter gezegd lag, zegt dat hij de voorstelling ‘bijzonder origineel en authentiek’ vond. “Het was basic, er was niets gekunsteld aan. Ik krijg nu nog kippenvel als ik aan bepaalde scènes terugdenk. De combinatie fanfareorkest en toneel vond ik een vondst. Het paste heel goed bij elkaar.”

Ook in het spel waren er enkele uitschieters. “Suzan Seegers vond ik erg goed in de rol van Helma en Michel Sluysmans als koningin-regentes Emma vond ik heel knap. Daarnaast werd het geheel extra bijzonder door al die medewerkers van de schoenenfabriek mee te laten spelen.”

KRITIEK

Kritiek heeft Leers ook. “De context werd niet goed belicht, vond ik en dat vonden ook enkele mensen om mij heen. Ik had graag meer informatie gekregen over die fabriek, over waarom ze uit Treebeek weggaan. Maar de uitleg over het maken van schoenen was juist wel weer heel leuk. Je zag heel goed hoe trots die mensen zijn op hun product. Ook het migrantenverhaal kwam goed uit de bus met die Italiaanse schoenmaker. Al met al vind ik dat het script heel goed is geschreven. Echt met kennis van zaken.”

Volgens de burgemeester van Brunssum, die ook zelf uit Brunssum komt, vertelt *Emma* ook het verhaal van stad en streek. “Het laat onze herkomst zien, waar wij vandaan komen en waar we heen gaan. De saamhorigheid, de eenvoud van de mensen die hard moeten werken voor hun stukje geluk. Ook het migrantenverhaal van deze streek kwam goed uit de bus met die Italiaanse schoenmaker.”

Als het aan Gerd Leers ligt maakt Toneelgroep Maastricht nog meer streekgebonden theater. “Ik houd van lokale geschiedenissen. Toen ik burgemeester was in Maastricht hebben we als gemeente extra middelen beschikbaar gesteld voor dit soort producties, waarin mensen van hier hun eigen verhaal kunnen vertellen. Niet alleen het theater moet dit volgens mij doen, ook musea moeten veel meer de verhalen van de streek vertellen. Naast de grote verhalen van elders.”

THEATERMAKER GER BERTHOLET

‘Ook ontroering moet je doseren’

Zijn bezoek aan *Emma* kreeg onverwacht een sentimentele kant, verklapt theatermaker Ger Bertholet. “In vroegere jaren was ik huisschilder en als schilder heb ik ooit in Treebeek gewerkt. Maar die schoenenfabriek was mij nooit opgevallen. Nooit”, vertelt hij thuis in Sittard.

Ger noemt *Emma* volkstoneel. “Maar wel volkstoneel dat zich door de gekozen aanpak overtuigend waarmaakt en dat door de betrokkenheid van de medewerkers van die schoenenfabriek iets extra’s krijgt. Dat enthousiasme, die blijheid die de medewerkers uitstralen, omdat ze aan deze voorstelling mogen meedoen. Meer heb je als maker van kunst niet nodig om je te legitimeren”, zegt de man die zelf al het nodige ‘volkstoneel’ op zijn naam heeft staan zoals de monologen *Stallucht* of *Puen d’r vuurmond*, sjat en die in Limburg ook bekend is als G. Rapaille en Zjèr Bataille.

ONTDEKKING

Overtuigend noemt Bertholet ook de rol van het bedrijf. “De betekenis van het bedrijf voor de mensen die daar werken klinkt goed door. Je ziet heel goed wat de werkvloer bij *Emma* is. En natuurlijk vertolkt Suus Seegers heel goed die rol van die medewerkster van *Emma*. Voor mij als kritische kijker van Suzan Seegers de grote ontdekking, want zo kende ik haar niet. Ik word altijd blij als een speler mij overtuigt. Ook Judith Pol vond ik erg goed in haar rol als directeur.”

Het samenspel tussen professionals en amateurs noemt de theatermaker overtuigend. Je weet dat er amateurs meedoen, zegt hij, maar het valt niet op in de zin dat het stoort of schuurt. “Daar zijn Servé Hermans en Michel Sluysmans erg goed in. Zij kunnen acteurs beter maken en amateurs op hun gemak stellen. Daardoor zijn alle spelers gelijkwaardig aan elkaar. Ik vond het ook

een goede keuze om de echte directeur van de schoenenfabriek in de voorstelling mee te laten spelen als arbeider.”

STREEKGEBONDEN

Volgens Ger Bertholet is de voorstelling *Emma* goed voor de wijk en voor het bedrijf *Emma*. “Of en wat de voorstelling voor de regio Parkstad betekent, kan ik niet goed overzien. Feit is dat zo’n voorstelling mensen verbindt. Het geeft een gevoel van: ‘Dat hebben we toch maar samen gedaan!’” Natuurlijk is de voorstelling streekgebonden, zegt Bertholet. “Maar met deze aanpak zou je ook zo’n voorstelling kunnen maken in Oost-Groningen. Volgens mij bestaat er geen recept voor een streekgebonden voorstelling.”

Dat is volgens hem ook maar beter, want ander zou men geneigd kunnen zijn om zich aan dat recept te houden. “Een voorstelling moet zich organisch in een omgeving ontwikkelen, zoals in dit geval in een fabriek. En de mensen die in die fabriek werken zijn zoals ze zijn en hebben wat ze hebben. Wat die mensen uitstralen is ook hun geschiedenis. Op sommige plaatsen kun je maar beter niet vertellen dat je op zo’n fabriek werkt, maar ik vind het geweldig om te zien hoe trots die mensen zijn op hun werk.”

HUILEN

Het begin van de voorstelling vond theaterdier Ger Bertholet hilarisch. “Die uitleg over hoe veiligheidsschoenen van *Emma* gemaakt worden. Dat maakte het ook meteen herkenbaar. Als dan tijdens de voorstelling de fanfare binnenkomt, zit ik tegen huilen aan. Maar ook ontroering moet je doseren en dat gebeurde in *Emma*. Toen die fanfare opkwam, suggereerde dat voor mij dat de voorstelling was afgelopen, maar dat was niet zo. Die ging gewoon door. Prachtig.”

PUBLIEKSREACTIES

“Wat een supermooie en ook ontroerende voorstelling! Onze welgemeende complimenten. Echt zo fantastisch, állemaal, de spelers, de dansgroep, de fanfare. De locatie. Ook de grote ruimte, zo goed gebruikt. Dit kunnen toch echt alleen maar professionals!!! Dank Dank en nog eens dank, aan jullie allemaal.”

3-9-18, *Sophie Janssen- Van Laar (e-mail)*

“Het was een voorrecht, als oud -Licommer, de voorstelling te mogen beleven. Gewoon fenomenaal....kippen vel....nu nog...dank dank dank....allemaal....het meest werd geraakt door de Largo uit Xerxes scène.....fantastisch totaaltheater....allemaal dank, met diep respect....” 3-9-18,

Wiebe de Vries (Facebook)

“Heerlijk genoten met een lach en traan top voorstelling bedankt ook al mijn Collega’s van emma die mee deden top”

3-9-18, *Marianne En Hendry van Dam (Facebook)*

“Het was een hele eer en een fantastische ervaring om mee te doen. De “Emma-poster” krijgt een plek in ons repetitielokaal...”

3-9-18, *Harpe Davids Brunssum (Facebook)*

“Een en al passie en emotie in jullie Emma . Genoten van jullie voorstelling.”

3-9-18, *Fer En Marian Brounen (Facebook)*

“Mooi inderdaad. Veel verkenning van hele verhaal als medewerkster van Emma. Ook mijn collega’s hebben het top gedaan! Petje af voor deze kanjers.”

3-9-18, *Margriet Veldt*

“Gisteren met vrienden uit Heerlen naar de voorstelling Emma geweest! Wat een geweldige voorstelling! Van het begin tot het einde heeft het me gepakt. Dat hebben jullie samen met de medewerkers van Emma, de dansgroep en de fanfare, enz. fantastisch gedaan. Hartelijk dank daarvoor en veel succes verder gewenst!”

Ton Buykx, 1-9-18 (E-mail)

“Als ‘buren’ van de Emmafabriek, genoten! Prachtige uitvoering! Dank je wel!”

29-8-18, *Veerle Hermans (Facebook)*

“Ik wil jullie bedanken voor het bijwonen van “Emma”. Wat een mooie gelaagde uitvoering is het geworden. Ik heb enorm genoten en was geroerd door het verhaal en spel. Voor mij een verhaal van verbondenheid, liefde, herkenning, inclusie tegen de achtergrond van verandering en transitie de menselijke maat belichtend en bewarend. En dat op een passende locatie, sfeervol opgeluisterd en prachtig uitgevoerd op weg naar nieuwe horizons. Gefeliciteerd en nogmaals hartelijk dank.

28-8-18, Hans Meuris (e-mail)

“Mooi en indringend theaterstuk EMMA op locatie door TgMaastricht. Hartverwarmend toneel, met glansrol voor SuuSseegers. Opnieuw weet Serve Hermans uniciteit te combineren. Hulde voor HarpeDavids Treebeek – ibaparkstad.

27-08-18, Luc Winants (Twitter)

“Ik heb genoten, hoewel ik geen connecties heb met Emma of FSI vond ik wel dat het heel herkenbaar is. Verhuizingen of verplaatsingen van bedrijven roept vaak weerszin op bij personeel en dat veroorzaakt veel commotie. In het stuk kwam vooral de saamhorigheid van de medewerkers naar voren. Bij navraag hoorde ik dat mensen met een “rugzakje” goed begeleid en bij de hand worden genomen zonder uit het oog te verliezen dat er productie cq winst geleverd dient te worden. Zeer positief ! Het stuk gaf dat zeer goed weer, sociaal aspect maar ook het winstaspect. Mooi stuk!”

27-08-18 Willy Habets (reactie bij recensie Theaterkrant)

“Treffende recensie van een inderdaad liefdevolle productie. Na Ich bau dir ein Schloss hebben we opnieuw een productie van Toneelgroep Maastricht met een pakkend verhaal over de mijnstreek. Het spel van Suzan Seegers: heerlijk!!! Passie kenmerkt het mooie en herkenbare EMMA verhaal. Complimenten aan de spelers en alle mensen achter en voor de schermen.”

27-08-18, Frans van Neer (reactie bij recensie Theaterkrant)

“Grandioos! Dat is het woord dat bleef hangen, even nadat de rook letterlijk was opgetrokken. Grandioos, omdat een regisseur de kunst verstaat lokale en regionale sentimenten zodanig aan elkaar te breien, dat ze zelfs niet-betrokken buitenstaanders (zoals wij) weten te emotioneren. Grandioos, omdat er op een professionele manier gebruik is gemaakt van een ordinaire fabriekshal, waarin alle “gadgets” en voorzieningen een rol krijgen waardoor het een aanstekelijk schouwspel wordt, dat geen minuut verveelt. Sorry voor het cliché. Grandioos, omdat er in het verhaal op een unieke manier een soort vanzelfsprekende rol is ingebouwd voor het rijke cultuurleven dat onze provincie (de mooiste van Nederland) nou eenmaal heeft. En WAUW....wat een verrassende afsluiter, dat Ombra Mai Fu....we zijn er nog stil van...”

27-08-218, Ilonne en Thijs (e-mail)

TONEELGROEP MAASTRICHT // EMMA // 9

[>link naar artikel](#)

Emma, Limburgs, nostalgisch theater

<http://diglib.untlib.org/nl/html5/reader/production/default.aspx?edid=576e481f-242f-4895-ac0c-0688de14650f>

12

[>link naar artikel](#)

27-8-2018 Emma door Toneelgroep Maastricht – Theaterkrant

THEATERKRANT

RECENSIE

EMMA TONEELGROEP MAASTRICHT

★★★★☆ **TONEEL**
25 AUGUSTUS 2018 - CULTURA NOVA, EMMA SAFETY SHOES, BRUNSUM - **SPEELLUK**

HET SENTIMENT ACHTER DE MUREN VAN DE EMMA SCHOENFABRIEK

Door **Sander Janssens** gepubliceerd 26 augustus 2018

'Iedereen leeft onder dezelfde hemel maar niet iedereen heeft dezelfde horizon.' Met die woorden schuift Koningin Emma (Michel Sluysmans) door de uitgerekte fabriekshal in Treebeek, Brunsum. Ze is honderdveertig jaar oud inmiddels, en nog lang niet dood – ze leeft immers voort in straten, pleinen, parken. Ze is een kolenmijn geweest, een fabriek, een paar schoenen.

Emma is gemaakt ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van het Fonds voor Sociale Instellingen, dat in de vorige eeuw werd opgericht om werkgelegenheid te verschaffen aan mensen die na een ongeval niet meer in de mijnen konden werken. De schoenenfabriek Emma groeide uit tot eerste sociale werkplaats van Nederland. De recente verbuiting naar Kerkrade roept dan ook gemengde gevoelens op onder werknemers en inwoners van Brunsum.

Emma, dat Toneelgroep Maastricht met lokale partners Cultura Nova, PSI, Emma Safety Footwear en IBA Parkstad produceert, is een mooi verbodsbod aan deze lokale geschiedenis. Een team van schrijvers (Mienke Bakker, Wilt Beijer, Louis van Beek en Michel Sluysmans) deed samen met een ondersteunende redactie research naar de wijk en haar geschiedenis en voerde uitgebreide gesprekken met (oud-)medewerkers van de fabriek.

Uit al die research en interviews werd vervolgens een aantal fictieve personages geselecteerd, die het publiek degenoten maken van de schoonheid en de daarin besloten tragiek van hun leven in en rondom de fabriek. Dat doen ze in de inmiddels zo goed als legendarische fabriekshal, waar nog een paar oude machines ritmisch ruisend hun werk doen.

Neem de altijd vrolijke Frans (Louis van Beek), die overal een grapje van maakt, maar als hij vervolgens bijna stikt in zijn eigen verstopte wegchancechausme in truien zegt: 'Als ik kon stoppen, deed ik het zo.' Of de treise directrice (Judith Pol), die praat in ontfloeren als 'There's no business like shoe business' of 'The shoe must go on.'

Hoogtepunt is de monoloog van Susan Segers, die op onverwachte wijze een afgestudeerde kunstenaar meetert die op last van haar vader, tegen haar zin in bij het bedrijf belandde maar daar inmiddels niet meer zonder kan. Elke verandering, hoe klein ook, veroorzaakt grote paniek bij haar – dus de verbuiting naar Kerkrade laat alle alarmbellen rinkelen. Het is prachtig hoe Segers, die voortdurend onrustig over het metersbrede speelvlak jibbeert, in

<https://www.theaterkrant.nl/recensie/emma/toneelgroep-maastricht/>

ELDER

Nog geen andere recensies

SPEELLUK

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

Volledige speellijst

VERWANTE ARTIKEL

- **Pieter Kuijpers debuteert als theaterregisseur bij Toneelgroep Maastricht**
- **Ich bau dir ein Schloss**
- **Iets van troost**
- **Evex Wide Shut**

TAGS

Cultura Nova · Cultura Nova 2018 · Emma Safety Footwear · EIL · Harpe · Dierck Brunsum · IBA Parkstad · Judith Pol · Ky De Waeghele · Louis van Beek · Michel Sluysmans · Mienke Bakker · Rachel Sander · Serv · Hermans · Susan Segers · Toneelgroep Maastricht · Wilt Beijer

Emma in de Theaterkrant

[>link naar artikel](#)

W12

CULTUUR

TONEELGROEP MAASTRICHT MAAKT THEATER, MET KOOR VAN MEDEWERKERS EMMA

De laatste dagen van de schoenenfabriek

Een schoenenfabriek uit de 17e eeuw. Een jeugdige directeur van een fabriek die de laatste dagen van de fabriek afleefd. Een jeugdige directeur van een fabriek die de laatste dagen van de fabriek afleefd. Een jeugdige directeur van een fabriek die de laatste dagen van de fabriek afleefd.

Begonnen als een sociale werkplaats

De laatste dagen van de schoenenfabriek

Emma in de Telegraaf

[>link naar artikel](#)

Zie onze website voor het volledige overzicht van persartikelen.

Interviews en voorwoord door Wiel Beijer

Toneelgroep Maastricht in co-productie met

FSI
Festival Cultura Nova
Emma Safety Footwear
IBA Parkstad

Met dank aan:

Parkstad Limburg Theaters
Theater aan het Vrijthof
Fonds voor Cultuurparticipatie
Prins Bernhard Cultuurfonds Limburg
VSBfonds
VVV Zuid-Limburg
Fabian de Kloe

WWW.TONEELGROEPMAASTRICHT.NL